

Otworzyły się niebiosy. Święto Chrztu Pańskiego

1. Jan udzielał chrztu w Betanii Zajordańskiej, a przyjmującymi chrzest byli głównie Judejczycy. Tymczasem przyszedł Jezus z Galilei. *‘Do tej pory nie było mowy o pielgrzymkach z Galilei; zdawało się, że wszystko pozostaje w granicach Judei. Istotnej nowości nie stanowi jednak samo przyjście Jezusa z innej strefy geograficznej. Istotną nowością jest to, że On – Jezus – chce otrzymać chrzest. Że wchodzi w szary tłum grzeszników, oczekujących na brzegach Jordanu. Częścią składową chrztu było także wyznanie grzechów. Sam chrzest był wyznaniem własnych win i próbą porzucenia starego życia i otrzymania nowego. Czy Jezus mógł to uczynić? Jak mógł On wyznać grzechy? Jak zerwać z dotychczasowym życiem z myślą o nowym?’* (Benedykt XVI).

Pytania, które stawia papież Benedykt nie są jedynie retoryczne. Musieli z nimi zmagać się starożytni chrześcijanie. Oczywiście, że Jezus, który nie miał nawet cienia grzechu, nie potrzebował chrztu, podobnie, jak nie potrzebował obrzezania, czy przestrzegania innych przepisów starego Prawa. Jednak stanął w grupie grzeszników. W ten sposób wszedł do końca w człowieczy los, ludzką słabość, nędzę, grzech. „Zbrukał się” grzechami, które pozostawiano w Jordanie, by później wyzwolić z nich ludzkość poprzez krzyż. Najlepszym sposobem dogłębnego spotkania Jezusa jest więc świadomość własnej grzeszności i potrzeby zbawienia. Odcięcie się od grzeszników, przekonanie, że jest się innym, lepszym, sprawiedliwym jest wykluczeniem siebie z relacji z Jezusem.

Trudności ze zrozumieniem Jezusa miał również Jego prekursor. Jan Chrzciel dobrze rozumiał swoją misję. Była ona trudna; wymagała pokory, wyrzeczenia, rezygnacji, utraty uczniów. Sam Jan określił ją jako umniejszenie: „Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszałem” (J 3,30). Z chwilą wskazania Jezusa jako Mesjasza właściwie została zakończona. Odtąd będzie czynił wszystko, by Jezus mógł w pełni zrealizować swoje

pośłannictwo, będzie wtapiał swoje małe życie w wielkie życie Jezusa.

Wydarzenie nad Jordanem dowodzi, że pójście drogą Jezusa wymaga pokory. Gdy Jezus prosi swego kuzyna o chrzest, ten wzbrania się, czuje się niegodny, ma świadomość pew-

neg dystansu, dlatego pyta zdziwiony: „To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?”. Jednak Jezus prosi go cierpliwie: „Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe”. „W świecie, w którym żyje Jezus, sprawiedliwość sprząda się do odpowiedzi człowieka na Toż, jest przyjęciem całej woli Bożej, niesieniem jarzma królestwa Bożego” (Benedykt XVI). Kościół Wschodni w stawach Jezusa widzi antycypację wydarzeń z Ogrodu Oliwnego: „Ojciec mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty” (Mt 26,39). W takiej interpretacji „całe znaczenie chrztu Jezusa, niesienie przez Niego „całej sprawiedliwości”, ukaże się dopiero na Krzyżu: chrzest ten jest zgodą na śmierć za grzechy ludzkości. (...) W ten sposób zrozumiałe staje się również, że w przepowiadaniu Jezusa słowo „chrzest” oznacza Jego śmierć” (Benedykt XVI).

Jan oczywiście nie mógł o tym wiedzieć. Znając swoje miejsce, był przekonany, że to Jezus powinien go ochrzcić, a nie odwrotnie. Jednak, słuchając argumentów Jezusa, rozumie, że Boże postanowienie jest inne i przechodzi z własnej, ludzkiej logiki na Bożą i chrzci Jezusa. Ma świadomość, że prośba Jezusa przekracza jego kategorie myślenia, jednak powinien czynić wszystko, czego On chce. Jan Chrzciel uczy ten sposób, że posłuszeństwo Bogu (nieraz wymagające i niezrozumiałe) jest ważniejsze niż własna, nawet najwznioślejsza wizja oddawania Mu chwały.

Czy mam świadomość własnej grzeszności? W jaki sposób otwiera mnie ona na Zbawiciela? Co dla mnie oznacza „umniejszanie się”, pokora? W jaki sposób „wtapiam” moje małe życie w życie Jezusa? W jakich sytuacjach czuję się niegodny? Jak rozumiem sprawiedliwość? Co dla mnie jest ważniejsze: posłuszeństwo Bogu czy własna wizja oddawania Mu chwały?

2. Święty Łukasz podkreśla, że dalsze wydarzenia mia-

(Ciąg dalszy na stronie 3)

Niepokalana ZE WZGÓRZA WIGIERSKIEGO

NR 2 (581) 08/01/2023

Biuletyn informacyjny parafii p.w. Niekokalanej Poczęcia NMP w Wigrach
Wigierskiego Areopagu Nowej Ewangelizacji i Fundacji Wigry.Pro

ROK LITURGICZNY A/I

NIEDZIELA CHRZTU PAŃSKIEGO

Lz 4,21-4. 6-7 Chrystus
Sługa, w którym Bóg
ma upodobanie

Dz 10,34-38 Jezus
został namaszczoney
Duchem Świętym

Mt 3,13-17
Chrzest Jezusa

Jan Chrzciel głosił chrzest nawrócenia celem odpuszczenia grzechów. Osoba przyjmująca taki symboliczny chrzest zanurzała się w wodach Jordanu, potem zaś publicznie wyznawała swoje grzechy. Czy Jezus musiał przyjąć taki chrzest? Oczywiście, że nie: nie musiał się nawracać, nie musiał wyznawać swoich grzechów, bo ich nie miał, jak to zresztą wyraźnie zaznacza Ewangelista, mówiąc, że Jezus po chrzcie „natychmiast” wyszedł z wody. Takie też było zdanie Jana Chrzciela w tej sprawie. Dlaczego zatem Jezus przyjął chrzest z rąk Jana?

Na pewno chciał potwierdzić słuszność Janowego nauczania i wzywania do nawrócenia i odmiany życia. Ale chyba bardziej jeszcze pragnął podkreślić aspekt kontynuowania przez siebie misji zapoczątkowanej przez Jana. Teraz On przejmie

pałeczkę i doprowadzi dzieło do właściwego mu celu: do „domu Ojca”.

A będzie to czynił w mocy Ducha, który zstąpił na Niego w momencie chrztu, i z mandatu Boga Najwyższego, który Go uprawomocnił w tej misji, mówiąc: „to jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”.

Bóg Ojciec ma upodobanie w swoim Synu. Jeśli pójdziemy za Jego Synem, będzie miał upodobanie także w nas.

ks. Wojciech Michniewicz

Z NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II

Jan Chrzciel zapowiada Mesjasza-Chrystusa nie tylko jako Tego, który „przychodzi” w Duchu Świętym, ale zarazem Tego, który „przynosi” Ducha Świętego, jak to jeszcze pełniej objawi Jezus w Wieczerniku. Jan pozostaje tutaj wier-

nym echem słów Izajasza — z tym jednak, że u Proroka słowa te odnosiły się do przyszłości, podczas gdy w nauczaniu Janowym nad Jordanem stanowią one bezpośrednie wprowadzenie do nowej rzeczywistości mesjańskiej. Jan jest nie tylko prorokiem, ale także przesłańcem: jest poprzednikiem Chrystusa. To, co głosi, urzeczywistnia się na oczach wszystkich. Jezus z Nazaretu przychodzi nad Jordan, aby również przyjąć chrzest pokuty. Na widok nadchodzącego, Jan mówi: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata” (J 1,29). Mówi to pod natchnieniem Ducha Świętego (por. J 1,33 n.), dając świadectwo spełnienia się Izajaszowego proroctwa. Równocześnie wyznaje wiarę w odkupicielskie pośłannictwo Jezusa z Nazaretu. „Baranek Boży” na ustach Jana Chrzciela jest nie mniej radykalnym wyrazem prawdy o Odkupicielu, jak „Sługa Jahwe” u Izajasza.

Tak więc, poprzez świadectwo Jana nad Jordanem,

Jezus z Nazaretu, odrzucony przez swoich ziomeków, zostaje wyniesiony w oczach Izraela jako Mesjasz, czyli „Namaszczoney” Duchem Świętym. Świadectwo Jana Chrzciela zostaje potwierdzone innym, o wiele wyższym świadectwem, o którym wspominają wszyscy trzej Synoptycy. Kiedy bowiem cały lud przystępował do chrztu, a Jezus po przyjęciu chrztu modlił się, „otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego w postaci cielesnej niby gołębicą” (Łk 3,21 n.; por. Mt 3,16; Mk 1,10). Równocześnie zaś „głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie»” (Mt 3,17).

Tak więc, o wyniesieniu Chrystusa przy chrzcie w Jordanie świadczy równocześnie teofania trynitarna, która nie tylko potwierdza świadectwo Jana Chrzciela, ale odślania głębszy jeszcze wymiar prawdy o Jezusie Chrystusie z Nazaretu jako Mesjaszu. Oto Mesjasz jest umiłowanym Synem Ojca. Jego uroczyste wyniesienie nie ogranicza się tylko do mesjańskiego pośłannictwa Sługi Jahwe. W świetle teofanii, jaka miała miejsce podczas chrztu w Jordanie, to wyniesienie sięga tajemnicy samej Osoby Mesjasza. Jest On wyniesiony, gdyż jest Synem Bożego upodobania. Głos z wysokości mówi: „Syn mój”.

Dominum et Vivificantem 5

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W WIGRACH

Wigry 11, 16-402 SUWAŁKI – Ks. PROBOSZCZ ☎ 508 27 27 52; Ks. HENRYK ☎ 515 04 88 99

NUMER KONTA PARAFIALNEGO: 49 9367 0007 0010 0050 7349 0001

https://parafia.wigry.pro

https://fundacja.wigry.pro

PORZĄDEK MSZY ŚW.

NIEDZIELA: 9:00, 12:00, X-V: 15:00 / (W-IX: 19:00); MAĆKOWA RUDA 10:30. W TYGODNIU: 7:30 / (RORATY 7:00), 18:30.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

• Dziś Święto Chrztu Pańskiego zakończenie okresu Narodzenia Pańskiego. Bogu dziękujemy za nasz chrzest, za rodziców i chrzestnych. Dziękujemy uczestnikom orszaku i przygotowanie agapy. Jest jeszcze poświęcona kreda, kadzidło i woda, pamiętajmy o oznakowaniu drzwi domów: C+M+B+2023.

• W tym tygodniu: katecheza w II środę miesiąca o godz. 18.00 w Żubrówce u Państwa Chałko, zapraszamy. Czwartek Nowenna do Matki Bożej.

• Dziękujemy wszystkim za modlitwę i ofiary składane na cele remontowe. Od ofiarodawców, których polecamy w nowennie do Matki Bożej, wpłynęło 100zł. Dziś ofiary na utrzymanie kościoła.

• Zapraszamy do codziennej Adoracji NS w intencji pokoju na świecie. Różaniec o godz. 17.30, a w niedzielę po mszy o 9.00. Intencja na styczeń: Za prześladowanych chrześcijan, aby Bóg umocnił ich świadectwo wiary i zachował od zła, a Matka Boża Królowa Pokoju wypraszała pokój serca w obliczu zła, zagrożeń i niepewności jutra.

• Zaopatrmy się i czytamy prasę katolicką: tygodnik NIEDZIELA (10zł), IDZIEMY (5zł), miesięcznik: MARTYRIA (3zł), RÓŻANIEC (7,50zł), TAK RODZINIE (7,50zł), MIŁUJCIĘ SIĘ (8zł), ANIOŁ STRÓŻ dla dzieci (7,20zł) i prasa misyjna. Kalendarz ścienny z Wigier na 2023r. (5zł). Płyta "W drodze do Betlejem" wydanej przez Klasztor w Wigrach, na której znajdziemy kolędy i pastorałki (10zł).

• Kurs przedmałżeński dla narzeczonych 10-12.II w klasztorze. Zapisy w recepcji.

• Klasztor w Wigrach zaprasza na: Wigierskie Kolędowanie do rektarza Domu Królewskiego dnia 22.I dedykowane Babciom i Dziadkom po mszy o 12.00 oraz do udziału w konkursie na Najpyszniejszą Drożdżówkę Wigierską 29.I o godz. 13.00 - Refektarz Domu Królewskiego. Można skorzystać z oferty posiłków na wynos. Informacje i szczegóły pod tel. 789190068.

• Klasztor zaprasza na dwa 5-dniowe turnusy - zimo-

(Ciąg dalszy na stronie 3)

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

8/01 NIEDZIELA CHRZEST PAŃSKI

9:00 - +Janina Toczko 3 r. śm.

9:00 - +Stanisława(k) Korsakowska (g.8)

12:00 - za parafian

12:00 - +Henryk Żukowski (od córki chrzestnej)

15:00 - za Ojczyznę, o pokój i powołania

Maćkowa Ruda:

10:30 - +Tomasz, Halina, Czesław, Monika, Piotr, + z r. Świackich

9/01 PONIEDZIAŁEK

7:30 - +Stanisława(k) Korsakowska (g.9)

7:30 - w intencjach Pielgrzymów

18:30 - +z r. Warakomskich, Ostrowskich, Marek Ołów, d.w.cz.ć z nikąd nie mające pomocy

10/01 WTOREK

7:30 - +Stanisława(k) Korsakowska (g.10)

7:30 - w intencji Pielgrzymów

18:30 - +Krystyna Jankowska 3m. po śm. (od Magdalenowa i Wigier)

11/01 ŚRODA

7:30 - +Stanisława(k) Korsakowska (g.11)

7:30 - w intencjach Pielgrzymów

18:30 - za Miłosza z ok. ur. Boże bł op. Maryi

12/01 CZWARTEK

7:30 - + Stanisława(k) Korsakowska (g.12)

18:00 - Nowenna

18:30 - +Krystian Ołownia 1r. śm.

18:30 - Msza zbiorowa: intencje z nowenny i

1. +Irena Bobrowska

13/01 PIĄTEK

7:30 - +Stanisława(k) Korsakowska (g.13)

18:30 - w intencji Ofiarodawczyń

18:30 - +Otylia Piotrowska 30 dz. po pogrzebie

14/01 SOBOTA

7:30 - +Stanisława(k) Korsakowska (g.4)

9:00 - +Krystian Ołownia

18:30 - +Teodora Wasilewska (od r. Dziecholskich i Bazylów)

18:30 - +Mieczysław Grynio

15/01 II NIEDZIELA ZWYKŁA

9:00 - za Halinę Janczulewicz z ok. ur. o Boże bł.

9:00 - +Janusz Domysławski

12:00 - za Adriana z ok. ur. Boże bł. op. Maryi dla niego i całej rodz.

12:00 - + Stanisława(k) Korsakowska (g.15)

15:00 - za parafian

Maćkowa Ruda:

10:30 - za Bartosza Alboszta z ok. ur. o Boże bł.

Otworzyły się niebiosy...

(Ciąg dalszy ze strony 4)

ty miejsce podczas modlitwy Jezusa, czyli najbardziej intymnego zjednoczenia z Ojcem. Otworzyły się wówczas niebo. Izajasz wołał: „Obys rozdarł niebiosy i zstąpił” (Iz 63,19). Ta dramatyczna prośba proroka została wysłuchana nad Jordanem. W chwili chrztu Jezusa otwiera się niebo. Wleź między Bogiem a człowiekiem, która została zerwana jednostronnie przez człowieka, zostaje ponownie przywrócona. Człowiek wchodzi na nowo w orbitę miłosierdzia i łaski. Wyraża to sam język Jezusa, który różni się znacznie od przepowiadania Jana Chrzciciela. Jan mówi o karze, gniewie Bożym, akcentuje sprawiedliwość. Jezus mówi przede wszystkim o miłości, dobroci i miłosierdziu Ojca.

Gdy Jezus się modlił „Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębicą” (Łk 3,22). Egzegeci

OGŁOSZENIA ...

(Ciąg dalszy ze strony 2)

wych półkolonii dla dzieci i młodzieży szkolnej w wieku 7-14 lat, w ramach których dzieci i młodzież będą uczestniczyć w zajęciach np. warsztaty kulinarne, zajęcia muzyczno-taneczne, zajęcia plastyczne, gry planszowe, zajęcia z Policją i Strażakiem, zabawy logiczne i dydaktyczne itp. (wyjazd do Muzeum Wigier, na basen, do kina). Szczegóły i zapisy na recepcji oraz pod numerem telefonu 87 566 24 99 lub 508 146 007 (recepcja@wigry.pro)

• Wszystkim życzymy radosnego przeżywania Dnia Pańskiego, a solenizantom i jubilatom tego tygodnia Bożego błogosławieństwa oraz opieki Maryi w codziennym życiu.

• Od 2.I rozpoczęliśmy wizytę duszpasterską, aby spotkać się z naszymi parafianami i udzielić błogosławieństwa Bożego dla rodzin, domów, gospodarstw. Gdyby w jakiejś przeszkodzie, to prosimy nas powiadomić. Plan: 9.I od. 12.00 - Leszczewo (dwóch kapłanów); 10.I od. 13.00 - Żubrówka Stara i Nowa (dwóch kapłanów); 11.I od. 13.00 - Piernanie i Królówek (dwóch kapłanów); 12.I od. 13.00 - Mikołajewo (dwóch kapłanów); 13.I od. 14.00 - Ryżówka; 14.I od. 10.00 - Stary Folwark (trzech kapłanów); 16.I od. 13.00 - Tartak (dwóch kapłanów); 21.I - Maćkowa Ruda (trzech kapłanów). Będziemy wdzięczni za pomoc w dotarciu do wszystkich domów. Przy okazji kolędy możemy złożyć ofiary na utrzymanie kapłanów i fundusz remontowy kościoła. Planujemy dokończyć prace przy organach, konserwacji ołtarza św. Michała Archanioła oraz cd. remontu murów oporowych od strony południowej. Można też przekazać ofiarę roczną na sprzątanie kościoła (20 zł) od rodziny.

w różny sposób interpretują gołębicę. Mamy tutaj odniesienie do Ducha, który unosił się nad pierwotnym chaosem, gdy Bóg kształtował świat. Gołębicą pojawia się również po potopie, gdy przynosi Noemu radosną wiadomość o ustąpieniu wód, czyli końcu kary Bożej. W poezji i Biblii gołębicą symbolizuje miłość. „Gołąbko ma, ukąż mi swą twarz i daj mi usłyszeć swój głos” – mówi oblubieniec do ukochanej w Pieśni nad Pieśniami (Pnp 2,14). W czasie chrztu Jezusa miłość Boża znów spłynęła na świat. Bóg w Jezusie ukazał „swą twarz i dał usłyszeć swój głos”.

Darowi Ducha, konkretnemu, wyrazistemu i lekkiemu jak lot gołębiczy (I. Gargano) towarzyszy głos Boga Ojca: „Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”. Autor listu do Hebrajczyków pisze: „Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna” (Hbr 1,1-2). Bóg przemówił przez Syna językiem miłości: „Ty jesteś moim umiłowanym synem, Ty jesteś królem Izraela, Ty jesteś synem Dawida, Ty jesteś w całym znaczeniu tego słowa namaszczonego, Ty jesteś Izaakiem obietnicy, Ty jesteś tym, który objawił całe dobro, jakie niosłem w sobie jeszcze przed założeniem świata” (por. Ef 1,4). Tak jak rodzice przelewają na dziedzica wszystko, co mają; wszystko, czym są, tak ten głos, który materializuje się w niebie, wskazuje, że na Jezusa z Nazaretu Bóg Izraela przelał wszystko, co ma; wszystko, czym jest” (I. Gargano).

W obrzędzie chrztu Jezusa uczestniczy więc cała Trójca Przenajświętsza: Bóg Ojciec, Syn Boży, Duch Święty. Bóg Ojciec jest głosem, wypowiada Słowo, rodzi Syna: „Tyś Synem moim, ja Ciebie dziś zrodziłem” (Ps 2,7). Syn Boży objawia pokorę Boga, wchodzi we wspólnotę z grzesznikami, ogłaca się. Duch Święty, który jest miłością, „nosi się między Ojcem i Synem”. Jakby „łączy” ich; czyni Jednym. Trójca Święta towarzyszy również początkowi życia duchowego w czasie sakramentu chrztu. Bóg Ojciec wypowiada te same słowa, które wypowiedział nad Jezusem: Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie. Jezus zaprasza do intymnej relacji i przyjaźni z sobą. Duch Święty napętnia Bożą miłością: „miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5,5).

Czy doświadczyłem otwarcia nieba nade mną? W jakich okolicznościach? Jak wyobrażam sobie „twarz” Boga? Które słowa Boga (Jezusa) są dla mnie szczególnie ważne? Dlaczego? Jaka jest moja relacja z Trójcą Świętą? Jak często modłę się do Trójcy Świętej?